

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **B. B.**, zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Praha 2, Ječná 548/7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě ze dne 9. 1. 2017 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 9. 1. 2017 podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu. V žalobě uvedl, že dne 11. 11. 2015 podal žádost o povolení k přechodnému pobytu, o které nebylo žalovaným rozhodnuto v zákonem stanovené 60denní lhůtě, která je zakotvena v § 169 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalovaný usnesením ze dne 27. 9. 2016 řízení o předmětné žádosti přerušil dle § 64 odst. 1 písm. c/ správního řádu do doby pravomocného skončení správního řízení o zrušení platnosti povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie vedeného pod sp. zn. OAM-1273/ZR-2015. Proti usnesení o přerušení řízení podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že řízení vedené pod sp. zn. OAM-1273/ZR-2015 nemůže představovat předběžnou otázku ve vztahu k řízení o žádosti podané dne 11. 11. 2015, neboť bylo zahájeno dne 23. 4. 2015 a jeho účelem bylo zrušit žalobcovo povolení k přechodnému pobytu, kterým v danou dobu (od 6. 11. 2008) disponoval. Toto povolení k přechodnému pobytu ovšem zaniklo nejpozději nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení o prodloužení pobytové karty sp. zn. OAM-11003/PP-2013, které nabylo právní moci dne 14. 9. 2015. Zánikem povolení k přechodnému pobytu se řízení o jeho zrušení stalo bezpředmětným, neboť odpadl jeho předmět, a toto řízení tak mělo být zastaveno dle § 66 odst. 2 správního řádu.

Žalobce dále v žalobě konstatoval, že dne 8. 11. 2016 podal žádost o opatření proti nečinnosti žalovaného ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“). V žádosti uvedl, že usnesení o přerušení řízení je nezákonné a nemůže vést k přerušení řízení. Komise vydala dne 2. 12. 2016 opatření proti nečinnosti č. j. MV-149796-2/SO-2016, v němž označila řízení (o žádosti podané dne 11. 11. 2015) za řízení o prodloužení doby platnosti povolení k přechodnému pobytu a uložila žalovanému vydat rozhodnutí do 30 dnů ode dne odpadnutí překážky, pro kterou bylo řízení přerušeno. Na argumentaci žalobce, že probíhající řízení je novým řízením, neboť jeho povolení k pobytu již zaniklo a přerušení řízení je tedy nezákonné, Komise nijak nereagovala. Žalobce má za to, že uvedeným postupem marně vyčerpal prostředky, které mu k ochraně proti nečinnosti správního orgánu poskytuje správní řád. Jestliže Komise uložila žalovanému povinnost rozhodnout o předmětné žádosti do 30 dnů po odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, a takováto překážka neexistuje, pak uvedená lhůta uplynula 30. dnem po doručení opatření proti nečinnosti. Závěrem žalobce poznamenal, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu jsou správní soudy oprávněny posoudit důvodnost přerušení řízení, a navrhl vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu, o které je rozhodováno v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-15954/PP-2015, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žalobních tvrzení a konstatoval, že žalobce podal dne 11. 11. 2015 žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Žalovaný pro účely daného řízení zjišťuje, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení přechodného pobytu. V řízení o předmětné žádosti provádí nezbytná šetření a dokazování, konkrétně:

- dne 11. 11. 2015 vydal potvrzení o podání žádosti k přechodnému pobytu;
- dne 6. 9. 2016 zaslal Policii České republiky žádost o prověření informací v místě hlášeného pobytu žalobce;
- dne 27. 9. 2016 vydal usnesení o přerušení řízení;
- dne 14. 11. 2016 sepsal postoupení odvolání a podkladových materiálů k jeho projednání;
- dne 2. 12. 2016 bylo Komisí zpracováno opatření proti nečinnosti;
- dne 28. 2. 2017 bylo Komisí vydáno rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalobce proti usnesení o přerušení řízení.

Žalovaný tedy činí v řízení o předmětné žádosti úkony, které jsou procesně nezbytné ke zjištění skutkového stavu věci. Nebyl a není nečinný, neboť koná úkony nezbytné k tomu, aby mohl o předmětné žádosti zodpovědně rozhodnout. Proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Při rozhodování ve věci samé vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Podle § 169 odst. 1 písm. e/ zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 31. 7. 2016 pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán

1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a),
2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo
3. učinil úkon podle § 57 odst. 4;

za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce.

Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.

Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Řízení o předmětné žádosti bylo usnesením žalovaného ze dne 27. 9. 2016 č. j. OAM-15954-17/PP-2015 přerušeno dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu *do doby pravomocného skončení správního řízení ve věci správního řízení o zrušení platnosti povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie vedeného pod č. j. OAM-1273/ZR-2015*. Přerušení řízení podle § 64 odst. 1 správního řádu je fakultativním institutem, kterého správní orgán může, ale nemusí využít. Pravomocné usnesení o přerušení řízení má za následek, že neběží lhůty k provádění úkonů v řízení, ani lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci samé (§ 65 odst. 1 správního řádu). Jestliže bylo správní řízení důvodně přerušeno, nelze žalovanému správnímu orgánu vytýkat, že je v rozporu se zákonem nečinný.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012 – 46 dovodil, že „... v řízení o nečinnostní žalobě je skutečnost, že řízení bylo přerušeno, skutkovou okolností, k žalobní námitce plně podléhající kognici správního soudu jako součást zjišťovaného skutkového stavu. To, že rozhodnutí, jímž bylo řízení přerušeno, je v řízení jiného typu (o žalobách proti rozhodnutí) z přezkoumání soudem vyloučeno, je skutečností zcela jinou, která na právě vysloveném názoru nic nemění. Proto rozšířený senát dospěl k závěru, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti je soud oprávněn k řádné žalobní námitce jako součást skutkového stavu věcně zkoumat důvodnost přerušení správního řízení“.

V nyní projednávané věci žalobce jedinou žalobní námitkou zpochybňuje právě důvodnost přerušení řízení o jeho žádosti ze dne 11. 11. 2015, když namítá neopodstatněnost důvodu, pro který bylo řízení o této žádosti přerušeno. Argumentuje tím, že jeho předchozí

povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, kterým disponoval od 6. 11. 2008, zaniklo ze zákona dne 14. 9. 2015 v důsledku nabytí právní moci usnesení sp. zn. OAM-11003/PP-2013 o zastavení řízení o prodloužení pobytové karty, čímž se řízení o jeho zrušení stalo bezpředmětným, neboť odpadl předmět tohoto řízení. Tímto (bepředmětným) řízením o zrušení platnosti povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie vedeného pod č. j. OAM-1273/ZR-2015, které mělo být zastaveno, nelze dle názoru žalobce odůvodňovat přerušení řízení o jeho žádosti ze dne 11. 11. 2015. Uvedené žalobní námitky však nelze přisvědčit.

Podle § 87p odst. 2 zákona o pobytu cizinců ministerstvo dobu platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie neprodlouží, shledá-li důvod pro ukončení přechodného pobytu na území podle § 87f. *Pokud ministerstvo neprodlouží pobytovou kartu rodinného příslušníka občana Evropské unie, je ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o neprodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie přechodný pobyt rodinného příslušníka občana Evropské unie ukončen*; ministerstvo tuto skutečnost uvede v odůvodnění rozhodnutí; ustanovení § 87f odst. 4 a 5 se použije obdobně. Shledá-li ministerstvo v řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie důvod pro neprodloužení doby platnosti pobytové karty, poučí žadatele nejpozději ve výzvě k vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí o této skutečnosti a o důsledcích neprodloužení pobytové karty uvedených ve větě druhé.

Právní následek v podobě ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, který právě citované ustanovení spojuje s nabytím právní moci *rozhodnutí o neprodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie*, v dané věci nenastal z jednoho prostého důvodu – žalovaný žádné takové rozhodnutí ve vztahu k žalobci nevydal. Řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti průkazu o pobytu (pobytové karty) rodinného příslušníka občana Evropské unie, kterou žalobce podal dne 11. 9. 2013, totiž nebylo ukončeno meritorním rozhodnutím o neprodloužení platnosti pobytové karty vydaným podle § 87p odst. 2 zákona o pobytu cizinců na základě toho, že žalovaný shledal důvod pro ukončení přechodného pobytu žalobce na území. Uvedené řízení bylo ukončeno toliko procesním usnesením č. j. OAM-11003-55/PP-2013, kterým žalovaný *řízení o žádosti zastavil dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu*, protože žalobce přes výzvu neodstranil vady podané žádosti (nedoložil náležitosti požadované zákonem). S usnesením o zastavení řízení zákon o pobytu cizinců ukončení dosavadního přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie nespojuje. Samotným vydáním tohoto usnesení se tedy probíhající řízení o zrušení platnosti žalobci dříve uděleného povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, které je vedeno pod sp. zn. OAM-1273/ZR-2015, nestalo bezpředmětným, jak mylně dovozuje žalobce.

Jediná žalobní námitka, kterou žalobce zpochybňuje důvodnost přerušení řízení o jeho žádosti ze dne 11. 11. 2015, je tedy neopodstatněná. Soud proto žalobu podle § 81 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl bez nařízení jednání (žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Závěrem soud uvádí, že by bylo záhodno, aby žalovaný v dalším řízení vyjasnil, co je vlastně jeho předmětem, tj. o co přesně žalobce svou žádostí ze dne 11. 11. 2015 usiluje. Nelze totiž s určitostí tvrdit, že žalobce podal dne 11. 11. 2015 žádost o povolení k přechodnému pobytu, jak nyní tvrdí v žalobě. Na titulní straně žádosti totiž žalobce křížkem označil nikoliv variantu, že žádá o povolení k přechodnému pobytu, ale variantu následující, tj. že žádá *o potvrzení o přechodném pobytu*. V rozporu s touto skutečností však právní zástupce žalobce v příloze žádosti (která je obsahem správního spisu a nese rovněž datum 11. 11. 2015) uvádí, že žalobce žádá o přechodný pobyt. Žalovaný pak v následně vydaných procesních rozhodnutích hovoří o „*řízení o prodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka EU*“. Vzhledem k uvedeným rozporům by měl správní orgán v součinnosti se žalobcem před vydáním rozhodnutí ve věci samé předmět řízení postavit na jisto.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. srpna 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.